

være sådan, at de, der er de gode kammerater til Socialdemokraterne og til SF'erne osv., naturligtvis også kommer med.

Men det grundlæggende synspunkt bør være, at beskatningen i Danmark bliver markant lavere, sådan at der ikke er nogen, der overhovedet vil overveje disse her transaktioner.

Vores fornemmelse er, at det eneste, vi får ud af det her, er, at vi kommer til at gavne statskassen i andre lande, fordi disse mennesker med disse formuer simpelt hen vil fravælge Danmark, præcis ligesom disse ca. 22.000 personer, der gjorde det sidste år, og så er Danmark på alle punkter blevet fattigere, og det er der jo ingen grund til.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Også her kan jeg takke for et betydeligt flertal, der har givet tilslutning eller har udtalt sig positivt om forslaget.

Derimod var jeg lidt forundret over både Venstres og De Konservatives ordførere, for hvis man har studeret forslaget en lille smule, ikke mindst side 13 i bemærkningerne, så synes jeg jo, at med den indgang, som også Venstre og De Konservative normalt ville have omkring retssikkerhed, omkring klarhed, omkring regler, som ikke kan misforstås, som ikke fortolkes forskelligt alt efter, om man nu bor i X eller i Y kommune, så har man dér det absolut bedste dokumentationsmateriale for, at det her forslag først og fremmest har ét formål, nemlig at sikre, at alle får en ensartet behandling ud fra nogle helt klare regler og principper, og ikke, hvem der tilfældigvis ligner den pågældende.

Fru Mariann Fischer Boel har fuldstændig ret i, at det er udsendelsen »De riges paradis«, som helt klart har været et udgangspunkt for at sætte fokus på det her. Det mener jeg bestemt ikke der er nogen grund til at kritisere hverken DR eller den pågældende journalist for, hvorimod den var skæmmet i ekstrem grad af forkerte beregninger og oplysninger, var mangelfuld osv., og derfor var jeg, da jeg kunne konstatere det med det blotte øje, særdeles tilbageholdende med at drage nogle forhastede konklusioner.

Det var der i øvrigt en hel del der kritiserede mig for. Jeg fik et hav af breve, hvori jeg blev skældt ud, fordi jeg netop ikke gjorde det, som hr. Flemming Hansen kritiserede det her for.

For hr. Flemming Hansen sagde, at det her var et misundelsesforslag, det var enkeltsagspolitik og det var hovsapolitik. Jeg mener, det er det modsatte. Jeg reagerede ved at sige, at efter min

bedste overbevisning er der noget af det her, der er grund til at se på, men jeg ville ikke drage nogen konklusioner.

Derimod ville jeg meget gerne undersøge det her nøjere og skabe et ordentligt beslutningsgrundlag for: Er der et problem, hvad er størrelsen af problemet, og hvad er løsningen på problemet? Derfor var den finanslovaftale, der blev indgået, heller ikke en aftale, der konkluderede, men en aftale, der sagde: Det her problem skal undersøges ordentligt, og med baggrund i den undersøgelse skal vi så træffe beslutning om, hvordan man kan give en rimelig og en ensartet og en lige behandling.

Derfor er det her jo ikke et forslag, der har til hensigt at hjembringe et bestemt provenu. Men den ulighed, den forskellighed, som er afdækket ved at indhente oplysningerne direkte ude hos de kommunale skatteforvaltninger, der sidder med de konkrete oplysninger, som er afdækket i skemaet på side 13, kan regeringen i hvert fald ikke leve med.

Jeg glæder mig over, at der er klare tilsagn fra et flertal i det her Folketing ved førstebehandling, og at der er et klart flertal i Folketinget, der heller ikke kan leve med det. Og jeg er dybt forundret over reaktionen fra hr. Flemming Hansen og også fra Venstres ordfører.

Hvis man havde sagt: Jamen altså principperne, man bygger på her, er i orden, og folk skal have en ligebehandling, vi skal have klare regler, men vi synes, at beskatningen er lige hård nok. Det kunne man så have diskuteret. Men en indgang, der siger, at vi lader så bare 5 og 7 være lige, selv om vi kan konstatere, at det er fuldstændig tilfældigt, hvordan der beskattes i dag!

Vi kan konstatere i det her skema, at de, der er beskattet lavest, er helt nede at beskattes med under 2 pct., at for de tre boligers vedkommende, der er i den første kolonne med en værdi på over 5 mio. kr., sættes man kun i skat af 80.000 kr.

Mener hr. Flemming Hansen, at det er en rimelig måde, når vi kan konstatere i den anden ende af skalaen, at dér er man beskattet med over 8 pct. af den værdi, som er anført som ejendomsvurdering for den pågældende bolig? Det er altså en ulighed, der er tale om her.

Dér må jeg sige at jeg nok havde forventet en lidt anden reaktion fra de to partier, men sådan kan man jo indimellem blive skuffet. For den retssikkerhed, der jo ofte tales så meget om, og som ikke mindst hr. Flemming Hansen taler så